

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce, v právní věci žalobkyně **Dr. L. R.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Brno, Žerotínovo nám. 3/5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 5. 2016, č. j. 30A 102/2013 – 323,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) shora označený rozsudek Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 8. 2013, č. j. JMK 93741/2013, a ze dne 2. 9. 2013, č. j. JMK 100658/2013. V rámci kasační stížnosti stěžovatelka požádala též o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta.

Ve lhůtě od 2. 8. 2016, kdy byl stěžovatelce za účelem rozhodnutí o její žádosti doručen formulář *„Potvrzení a prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a pro ustanovení zástupce soudem“*, do 20. 9. 2016 (původní 15denní lhůta byla opakovaně prodloužena na žádost stěžovatelky), předložila stěžovatelka zdejšímu soudu množství podkladů pro posouzení splnění podmínek dle § 36 odst. 3 soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Usnesením ze dne 22. 9. 2016, č. j. 3 As 156/2016 – 128, Nejvyšší správní soud rozhodl, že stěžovatelka nenaplnila podmínky pro osvobození od soudního poplatku dle citovaného ustanovení, přičemž za podmínek vyplývajících z ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. nebylo možné vyhovět ani její žádosti o ustanovení zástupce. Výrokem I. tohoto usnesení proto žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků zamítl; současně zamítl i její žádost o ustanovení zástupce (výrok II.). Zdejší soud současně uvedeným usnesením (výrok III.) vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě jednoho týdne od doručení uvedeného usnesení. Stěžovatelce rovněž uložil výrokem IV.

povinnost ve stejné lhůtě předložit zdejšímu soudu plnou moc udělenou zvolenému advokátovi se sídlem v České republice, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud současně stěžovatelku poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví, respektive v případě, kdy nebude doloženo splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, kasační stížnost bude odmítnuta. Usnesení č. j. 3 As 156/2016 – 128 bylo stěžovatelce doručeno dne 26. 9. 2016.

Dne 30. 9. 2016 obdržel Nejvyšší správní soud faxem (potvrzeno podáním originálu na podatelně téhož dne) přípis od stěžovatelky, v němž požádala o prodloužení lhůty pro splnění povinností dle usnesení č. j. 3 As 156/2016 – 128 o 10 dnů. Dne 4. 10. 2016 doručila stěžovatelka faxem (na podatelně potvrzeno dne 7. 10. 2016) další přípis, v němž zdejší soud požádala o nezastavení řízení, s ohledem na nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by jí mohla vzniknout újma; toto obecné tvrzení nicméně nepodložila žádnými konkrétními tvrzeními. Současně stěžovatelka opětovně upozornila na některé aspekty své osobní situace – majetkové poměry, zdravotní stav, skutečnost, že celý život poctivě pracovala. Požádala proto zdejší soud o opětovné posouzení žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

Přípisem ze dne 11. 10. 2016 Nejvyšší správní soud stěžovatelku vyrozuměl, že v rámci učiněných podání neuvedla nové skutečnosti, které by odůvodňovaly opětovné posouzení její žádosti, neboť všechny jí uváděné okolnosti byly posouzeny již v rámci usnesení č. j. 3 As 156/2016 – 128. Vyhověl nicméně žádosti stěžovatelky o prodloužení lhůt stanovených citovaným usnesením ve výrocích III. a IV., a to o 7 dnů od doručení daného přípisu (doručen dne 13. 10. 2016), neboť považoval za potřebné poskytnout jí ještě další prostor pro splnění předmětných povinností za situace, kdy jí bylo sděleno, že na závěrech vyplývajících z usnesení č. j. 3 As 156/2016 – 128, se nic nemění. Celkově tak lhůta pro splnění povinností uložených zmiňovaným usnesením dosáhla 24 dnů. Současně stěžovatelce zdejší soud v přípise sdělil, že v případě nezměněných skutkových okolností nastoupí procesní následky, s nimiž byla ve zmiňovaném usnesení seznámena.

Dne 19. 10. 2016 stěžovatelka osobně doručila Nejvyššímu správnímu soudu podání, v němž sdělila, že zdejšímu soudu dodá další podklady dokládající její aktuální situaci. Dne 20. 10. 2016 stěžovatelka prostřednictvím podatelny předala Nejvyššímu správnímu soudu další podání – doplnění přípisu ze dne 30. 9. 2016, k němuž přiložila dopis adresovaný Kanceláři veřejné ochránkyně práv, kterým žádá o prošetření případu sirotčího důchodu své dcery. Téhož a následujícího dne doručila stěžovatelka faxem (potvrzeno 24. 10. 2016 prostřednictvím podatelny) ještě jedno opakující se podání, které se opětovně týkalo sirotčího důchodu dcery stěžovatelky, jejich finanční situace (přílohou žádost o splátkový kalendář na poplatky za studia dcery) a požadující další prodloužení lhůty pro vyjádření. V žádném z citovaných podání však nesdělila žádné nové relevantní skutečnosti, které by odůvodňovaly postup dle § 9 odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že pokud je poplatník vyzván soudem k zaplacení soudního poplatku v dodatečné lhůtě, kterou mu soud určí, po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Stěžovatelka ve lhůtě stanovené ke splnění poplatkové povinnosti shora uvedeným usnesením Nejvyššího správního soudu, a prodloužené přípisem ze dne 11. 10. 2016, soudní poplatek nezaplatila. Nesplnila tedy zákonem stanovenou podmínku pro meritorní projednání její kasační stížnosti.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon (v daném případě § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Zákonem předvídané důvody nastaly, a proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti stěžovatelky zastavil.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, které bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. října 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu